

“Uhm, uhm, mmm..m! - Dette var en utsøkt kalk-stein. Den minner meg om den gourmetkalksteinen, - med en liten anelse kvarts som pleide å være ved en sjø, der jeg bodde før. Nå er det bare intethet der.”

Klippebiteren i “Den uendelige historien” (Neverending Story).

Framferd

På lederplass i STEIN har jeg skrevet mye om hvor flinke vi steininteresserte er, - om vår store betydning for andre i samfunnet, - for vitenskap, dokumentasjon, museer og forskning, og at vi gjennom den fine hobbyen vi har finner sjelefred, og blir så gode mennesker at vi er en ressurs for ethvert lokalsamfunn. Det er som om vi legger et solid steinfundament for våre lands lykke. Det er vel mye riktig i dette, men det finnes også en annen sannhet som de amatørgeologiske forbundene i Norden nå må sette på dagsorden, og få ryddet opp i.

1995 er et naturvernår. Ikke en eneste forening har latt dette nedfelle seg i årsplanene. Burde ikke det ha vært naturlig? Det er jo slik at mange av foreningene faktisk fungerer som friluftorganisasjoner. Hva med forbundene sentralt, er det naturlig å ta kontakt med andre innen feltet, for eksempel en formell kontakt fra NAGS til Norges Naturvernforbund? Kanskje man kunne finne på noe bra sammen, - for naturen, det som er igjen av den. Vi blir neppe vist døra.

En liten selvforsikring kunne det også bli på sikt, vi kan fort få bruk en slike. Kommer vi først i miskreditt på dette feltet, kan vi fort bli ensomme og venneløse i en verden som etterhvert synes å bli ettertenksom, og i visse tilfelle handlingsdyktig med hensyn til naturvern. Da kan vi lett bli feid av banen, kanskje på helt usaklig grunnlag. Foranledning til disse tanker er et innlegg jeg fant i et av de lokale foreningsbladene som STEINredaksjonen jamnlig får tilsendt. Innlegget var undertegnet med fullt navn. Jeg holder navnet tilbake her siden jeg ikke har oppnådd kontakt med forfatteren.

Et tankekors til foreningens medlemmer:

Jeg har vært en del turer i skog og fjell og har sett hvilken slagmark av sår amatørgeologer etterlater seg i vår ellers så fine natur.

Jeg har ikke sett ett sted hvor de har gjort forsøk på å rette opp etter seg.

Griskheten blant amatørgeologer er vond å se.

Heller ikke fredede steder får være i fred.

Jeg håper det iallfall er noen som ikke føler seg truffet av dette og håper at foreningen vil gjøre noe for å rette på amatørgeologers manglende naturbevissthet.

Kunne det være en oppgave for foreningen å restaurere endel av de omtalte sår?

Foreningens medlemmer vet selv best hvor sårene finnes.

Med håp om å spre litt naturvern-følelse blant våre medlemmer.

La året 1995 bli det året vi begynner å tenke på naturen

Med steinhard hilsen

(...)

Vi kjenner ikke innsenderens toleransenivå. Hvis det dreier seg om skrammer i fjellet, hull i mor Norge eller noe stein som er lagt utover så er det vel ikke så mye å skrike opp om. Men plast, batterier og annen søppel, se Kjørholtartikkelen, som vitnemål om "våre" aktiviteter bør vi som forsøksvis prøver å ferdes på en anstendig måte bli spart for. Ansvar, - og dette vet vi, - blir likevel smørt utover oss alle. Det kan bli ganske seigt og klebrig, med andre ord vanskelig å løpe ifra.

NAGS, de andre forbundene i Norden og STEIN ønsker derfor at alle medlemmene holder øye med disse tingene og at de sørger for dokumentasjon (f. eks. foto) ved uakseptabel framferd ved mineralforekomster. Forøvrig er STEINs spalter til enhver tid til disposisjon for uthenging av naturgriser.

Vi mener også at det er helt nødvendig å ta dette på alvor dersom vi ønsker å beholde et rimelig arm(hammer)slag under utøvelse av vår kjære og meningsfylte hobby.

Pela stein - Illustrasjon forside - rekrutering

Maria og Per Arne har det trivelig, - de samler stein. Maria samler fargerike steiner, - pukket hornfels fra Gruatunnelen i en herværende oppkjørsel. Per Arne ser nærmere etter hva han kan finne på tippen ved Minge blygruve i Østfold.

Jeg våger påstanden, at alle har samlet stein en gang i livet. Skal vi nå i forbundene i Norden og i de enkelte foreningene ta et krafttak for å sørge for at mange flere ikke slutter med dette. Tendensene til forgubbing rundt om taler for det.

Vi ønsker unge og gamle steinsamlere en fin sommer!

Mineraler på norske frimerker

Det kan bli virkelighet om ikke så alt for lenge. Det synes som om Niels Abildgaard initiativ overfor Posten og en del sentrale personer og institusjoner innen fagfeltet geologi kan føre fram.

Markedssjef Tor Østlund svarer: *"Vi takker for brev hit 15.3. med forslag om å bruke motiver knyttet til geologi på norske frimerker. Vi har også mottatt kopier av brever fra Mineralogisk - Geologisk Museum og fra Paleontologisk Museum, Universitetet i Oslo som begge støtter forslaget.*

Forslaget er interessant og vi vil vurdere dette i forbindelse med en fremtidig fornyelse av temaer på norske bruksfrimerker. I tilfelle det blir aktuelt å forsøke mineraler, bergarter eller fossiler som nevnt, vil vi komme tilbake til saken og søke råd. Vi har tillatt oss å beholde de hitsendte frimerkene inntil videre."

Så får vi se, kanskje om et par år?

Boka

Vi annonserte våre siste 3 eksemplarer av "mineraler på frimerkeboka" til salg i nr. 4/94. Vi hadde ikke før levert utgaven på posten til utsendelse, før de tre eks. var solgt. Nå har vi 15 bestillinger som vi ikke kan effektivere. Bestilling er sendt forlaget i Frankrike i februar, men det har ikke dukket opp noen bøker. Ved leilighet skal vi prøve å oppnå kontakt, i mellomtiden får de som har bestilt boka smøre seg med tålmodighet.

ghw

redaksjonen avsluttet 31/5-1995

Foto nr. 1/95:

Forsidefotoet, som vi forøvrig var særlig godt fornøyd med: *Hans-Jørgen Berg*, bakside omslag: *ghw*, innside bak: *Per Bøe*.